

Па дошъл е гъаче Петре,
Книга чѣти, слъзи рѣни,
Па говѣри честитъ царо:
— Заштѣ, Петре, книга чѣтиш,
Книга чѣтиш, слъзи рѣниш?
Отговара гъаче Петре:
— Ей ти, царо, честитъ царо,
Царство ти се довършило,
А бугарско настанало.
Па говѣри честитъ царо:
— Да вѣкате джелѣтитѣ,
Да погубатъ гъака Петра.
Па дошлѣ са джелѣтитѣ,
Погубилѣ гъака Петра ¹⁾.

И така, почитаеми Г-жи и Г-да, прѣзъ всичкото врѣме на черното робство, нашиятъ народъ е запазилъ едно свѣтло възпоминание за своето старо царство и е мечтаелъ, че ще дойде щастливия денъ, когато това царство ще се възстанови, че ще дойде деня, когато ще настане пакъ „българско“. И дѣйстви-телно, тоя многожеланъ денъ дойде най-послѣ. Така, прѣди 25 години, благодарение на нашитѣ патриоти, а най-вече, благодарение на братската руска кръвъ, голѣма частъ отъ насъ се освободи отъ турското робство и старото българско царство се възстанови. Нъ, задъ Рила и Родопитѣ, въ Македония и Одринско, една голѣма частъ отъ нашия народъ пѣшка още подъ непоносимия яремъ на османлиитѣ. Да, отечеството на славянскитѣ просвѣтитѣли, отечеството на великия Самуила, отечеството на Крали-Марка и на мно-